

Houd er geen meningen op na

OP HET MOMENT VAN INNERLIJKE VERLICHTING
IS ER EEN VOORBIJGAAN AAN VERSCHIJNING EN LEEGTE.

Alleen wanneer de innerlijke verlichting plaatsvindt, wanneer je gevuld bent met het innerlijke licht... Het licht is er, maar je gooit het naar buiten. Het beweegt mee met je verlangen. Verlangen is de focus, het licht blijft bewegen.

Als je te veel verslaafd bent aan rijkdom richt je hele wezen zich op rijkdom; dan zie je alleen geld, niets anders. Zelfs als je een persoon ontmoet zie je de persoon niet, je ziet het geld. Als de persoon arm is, laat het gewoon geen spoor na in je mind; als hij rijk is, laat het wel een spoor na. Als hij heel erg rijk is dan herinner je hem, dan wordt de herinnering gevormd.

Als je uit bent op macht en je ontmoet een Hitler, of een Stalin, een Mao, dan ontmoet je een persoon, maar de persoon is secundair. De macht... Wanneer Nixon geen president meer is, zul je hem niet meer kunnen zien; hij kan aan je voorbijgaan, maar hij is geen persoon meer.

Je ziet waar je naar verlangt. Je verlangen is je visie, en je licht richt zich altijd op je verlangen. Wanneer dit licht draait, wordt omgezet, naar binnen beweegt, is er verlichting. Dan ben je gevuld met licht. Je wordt een huis met een lamp, je bent niet meer donker van binnen.

OP HET MOMENT VAN INNERLIJKE VERLICHTING
IS ER EEN VOORBIJGAAN AAN VERSCHIJNING EN LEEGTE.

En plotseling ga je voorbij verschijning en leegte. Dan is niets alleen maar verschijning en niets is leeg - alles is gevuld met het goddelijke. Alles is vol, stroomt over van het goddelijke - elke boom, elke rivier, elke oceaan - stroomt over van het goddelijke. Dan is God overal. Je kunt het waarheid noemen, of wat je maar wilt, maar de werkelijkheid is overal.

Wanneer JIJ werkelijk bent, is de wereld werkelijk; wanneer je leeft in onwerkelijke verlangens creëer je een wereld van verschijningen. Wat jij bent, is jouw wereld. En er zijn evenveel werelden als er mensen zijn, want iedereen leeft in zijn eigen wereld, iedereen schiept zijn eigen wereld om zich heen. Dat is jouw projectie en creatie.

DE VERANDERINGEN DIE ZICH VOORDOEN IN DE LEGE WERELD
NOEMEN WE ALLEEN ECHT VANWEGE ONZE ONWETENDHEID.

DE VERANDERINGEN DIE ZICH VOORDOEN IN DE LEGE WERELD
NOEMEN WE ALLEEN ECHT VANWEGE ONZE ONWETENDHEID.

Je zegt dat iemand oud is; je noemt oud zijn echt omdat je niet weet wat echt is. Anders is niemand jong en niemand is oud en niemand is een kind. Het innerlijke is leeftijdloos, alleen de uiterlijke vorm verandert.

Mijn kleren zijn oud. Noem je me oud omdat mijn kleren oud zijn? Mijn kleren zijn nieuw, gloednieuw, net van de kleermaker. Wil je me jong noemen omdat mijn kleren jong zijn? Het lichaam is niets anders dan kleren. Noem je iemand oud, en iemand jong, en iemand een kind - vanwege het lichaam? Vanwege de vorm die voortdurend verandert? Zij die het weten, zeggen dat de werkelijkheid onbeweegbaar is, onbeweeglijk, ze kan niet bewegen. De kleren blijven wel veranderen.

Ramakrishna stierf. Vlak voor zijn dood, toen de dokter zei "nu gaat hij het niet meer redden," begon Ramakrishna's vrouw, Sharda, te huilen. En dit zijn Ramakrishna's laatste woorden: hij zei, "Huil niet, want ik ga niet dood. Wat de dokters zeggen geldt alleen voor de kleren."

Hij stierf aan kanker, en Ramakrishna zei: "Voor zover ik weet zit er geen kanker in mij. De kanker geldt alleen voor de kleren. Dus onthoud, wanneer artsen zeggen dat ik dood ben geloof hen niet, geloof mij - ik zal leven."

En Sharda was de enige weduwe in India, in de hele geschiedenis van India, die nooit weduwe werd - want Indiase weduwen moeten, als hun man dood is, hun manier van leven, hun hele stijl, veranderen. Zij kunnen geen gekleurde kleren gebruiken, omdat de kleur uit hun leven is verdwenen. Ze kunnen geen sieraden meer dragen, want voor wie?

Maar Sharda ging door zoals ze was toen Ramakrishna nog leefde. En de mensen dachten dat ze gek geworden was, en ze kwamen en zeiden: "Gooi nu je sieraden weg, vooral de armbanden. Breek ze! Je bent een weduwe."

En dan lachte ze altijd en zei: "Moet ik jou of Ramakrishna geloven? Want HIJ zei: "Alleen kleren gaan dood, niet ik. En ik was met hem getrouwd, niet met zijn kleren. Moet ik dan naar jou luisteren of naar Ramakrishna?"

Ze luisterde naar Ramakrishna en ze bleef tot het laatst toe getrouwd. En ze leefde in zo'n extase, omdat dit luisteren haar transformeerde. Ze werd zich bewust van een feit - dat het lichaam niet de echte is.

Ze zette zijn oude manier van leven voort. Dat zal er gek uitzien, want in deze wereld van gekke mensen waar men denkt dat kleren echt zijn, moet iemand die zich zo tegenstrijdig gedraagt er wel gek uitzien.

Elke avond maakte ze het bed klaar en ging ze naar Ramakrishna's kamer en zei: "Paramhansdev, kom nu, het is tijd voor je om te gaan slapen" Terwijl er niemand was. En ze maakte eten klaar, zingend, zoals ze altijd had gedaan. Dan ging ze Ramakrishna roepen: "Kom, Paramhansdev, je eten is klaar."

Ze moet iets geweten hebben. En dit was niet voor één dag - voor vele jaren. Alleen al deze eenvoudige boodschap van Ramakrishna - "alleen kleren gaan dood, niet ik" - veranderde haar in een heilige vrouw. Ze werd op eigen kracht een verlicht persoon.

DE VERANDERINGEN DIE ZICH VOORDOEN IN DE LEGE WERELD
NOEMEN WE ALLEEN ECHT VANWEGE ONZE ONWETENDHEID.

ZOEK NIET NAAR DE WAARHEID;
HOU ALLEEN OP MENINGEN TE HEBBEN.

Dit is een BEEJA mantra - een heel erg diepe boodschap:

ZOEK NIET NAAR DE WAARHEID;
HOU ALLEEN OP MENINGEN TE HEBBEN.

Hoe kun je naar de waarheid zoeken? Je bent onwaar! Hoe kun je zoeken naar het goddelijke? Hoe kun je naar de waarheid zoeken? Hoe kun je zoeken? Wat ga je doen?

Je mind zal hooguit trucjes uithalen. Je zult hoogstens een waarheid projecteren, je zult je een waarheid inbeelden, je zult een waarheid dromen. Daarom blijven hindoes Krishna zien wanneer zij het goddelijke bereiken, en blijven christenen Jezus zien wanneer zij de waarheid bereiken. Maar de waarheid is noch hindoe noch christen, de waarheid is noch Krishna noch Christus. Dit zijn de vormen, kleren! En als er nog steeds kleren komen, toont dat aan dat je vol zit met jouw meningen - christelijk, hindoeïstisch - en dat je aan het projecteren bent.

Sosan zegt: ZOEK NIET NAAR DE WAARHEID... Je kunt niet zoeken. Hoe kun je dat? Je bent er niet klaar voor, want de mind is er. Wie zal zoeken? Al het zoeken behoort tot de mind, elk zoeken komt voort uit de mind. Bewustzijn zoekt nooit, zoekt nooit; bewustzijn IS gewoon. Het is zijn, het is niet een verlangen.

Zoeken is een verlangen. Je zocht in de wereld naar rijkdom, macht, aanzien, en je faalde. Nu zoek

je naar God en waarheid, maar je blijft dezelfde. Er is niets veranderd, alleen de woorden zijn veranderd. Vroeger was het 'macht', nu is het 'God' - maar je blijft dezelfde zoeker.

De waarheid kan niet gezocht worden. Integendeel, wanneer al het zoeken ophoudt, klopt de waarheid aan je deur; wanneer de zoeker niet meer is, komt de waarheid naar je toe. Wanneer je alle verlangens opgeeft, wanneer je geen motivatie meer hebt om ergens heen te gaan, merk je plotseling dat je verlicht bent. Plotseling ontdek je dat je de tempel zelf bent die je zocht. Plotseling beseft je dat JIJ Krishna bent, dat JIJ Jezus bent. Er komt geen enkele visioen tot je - jij bent de bron van alles, jij bent de werkelijkheid zelf.

ZOEK NIET NAAR DE WAARHEID;
HOU ALLEEN OP MENINGEN TE HEBBEN.

Houd er geen meningen op na - Christelijk, Hindoe, Mohammedaans, Jain - houd er geen meningen op na. Draag geen geschriften met je mee, anders word je misschien een man van kennis, maar je zult nooit een wijs man zijn. Je kunt vervuld raken van veel kennis en informatie, maar alles zal geleend en dood zijn. Mening is geen waarheid, kan dat niet zijn. Mening is van de mind en waarheid is niet van de mind - waarheid ontstaat wanneer de mind er niet meer is. Mening is het bekende en waarheid is het onbekende. Wanneer het bekende ophoudt, komt het onbekende naar je toe. Als het bekende er niet meer is, is het onbekende er.

Met de mind kun je er niet bij. Dat is het enige waar je afstand van moet doen: de mind, de mening, de christen, de hindoe, de Gita, de Bijbel, de Koran. Je kunt geen kennis dragen, want kennis behoort tot de mind, niet tot het bewustzijn.

Kijk naar het verschil. Ik heb je gezegd dat het bewustzijn net een spiegel is: wat er ook voor komt, het wordt gespiegeld zonder enig vooroordeel. De spiegel zal niet zeggen: "Deze vrouw is mooi, ik wil haar graag spiegelen. En deze vrouw vind ik niet mooi; die ga ik niet spiegelen, die is lelijk."

Nee, de spiegel heeft geen mening. De spiegel spiegelt gewoon - dat is zijn aard.

Maar dan is er een fotografische plaat. Die spiegelt ook, maar hij spiegelt maar één keer, daarna klampt hij zich vast aan de reflectie. Een fotografische plaat verborgen achter een camera spiegelt ook, maar slechts één keer. De mind is net als een fotografische plaat: hij spiegelt, dan klampt hij zich vast aan de reflectie; dan draagt hij de dode informatie; dan zal hij altijd en eeuwig dezelfde informatie dragen.

Een spiegel spiegelt en is weer leeg... weer is hij klaar om te ontvangen. Een spiegel is altijd vers om te ontvangen omdat hij zich nooit vastklampt. Een spiegel heeft geen mening. De mind heeft meningen, meningen en meningen, en door deze dikke muur van meningen zul je nooit de waarheid kunnen bereiken.

De waarheid is er. Het is geen theorie, het is een realiteit - ze moet ervaren worden. Je kunt er niet over denken, je kunt er niet over filosoferen. Hoe meer je filosofeert, hoe meer je het zult mislopen. Zondaars kunnen soms glimpen hebben, maar nooit doctoren in de filosofie.

Osho: Hsin Hsin Ming - The Book of Nothing #4.